

Prasidėjusi – kaip ir Ilgės Karmazinuose, Rasos Kernavėje, folkloro ansamblių sąjūdis – iš XX a. septintojo dešimtmečio žygeivių bei kraštotyrininkų pažintinių kelionių ir dainų, Vilniaus universiteto kraštotyrininkų ramuva, gyvavusi nuo 1970 iki 1997 metų, 2010 m. vasario 27 d. atšventė savo keturiasdešimtmetį ir netrukus įžengė į interneto dausas.

2011 m. kovo 7 d. senuosiuose Vilniaus universiteto mūruose pabandyta VU ramuvą atgaivinti.

[Kvietime](#) renginio organizatoriai rašė: „Organizacija, sovietmečiu vienijusi kelis tūkstančius žmonių, pradėjusi Rasos šventės tradiciją Kernavėje, visa jėga įsiliejusi į Sąjūdį ir saugojusi tautinį palikimą, atgyja naujomis aplinkybėmis. [...] Senieji ramuviškiai kviečia dabartinius studentus vienytis po ramuvos vėliava ir atgaivinti etnokultūros puoselėjimo tradiciją visoje Lietuvoje.“

Vakaras prasidėjo tradicine ramuvos daina „[Stovi žirgelis](#)“. Buvo prisiminta VU kraštotyrininkų ramuvos istorija ir tradicijos, studentai kalbėjo, ką jie norėtų veikti ramuvoje.

Simboliška, kad šis smagus vakaras vyko pirmadienį. Pirmąjį mūsų ramuvos penkmetį mokytis dainuoti ir šokti buvo renkamasi lyg ir kitą dieną, bet vėliau ramuviškiams žodis [pirmadienis](#) žymėjo visų pirma dainas ir šokius kažkurioje VU auditorijoje ar „Žaltvykslės“ rūsyje.

Gal ši pirmadienių atmintis, gal įvairių kartų ramuvos senbuvų ir studentų jungtis lėmė, kad po visų kalbų iš [Žiūrų kaimo žmonių](#) išmokta daina „[Namo eidama](#)“ skambėjo taip gaivališkai ir jaunatviškai.

Dar kone valandą Klaudijus ir Regimantas virkdė savo armonikas, o ramuviškiai – pagyvenę ir jauni – [šoko](#) gyvatarą, padispaną, šyvį, žemaitėlių polką...

Viktoro Dagio ir Kristijono Vaicekausko nuotraukos

Portale „Alkas.lt“ 2011-03-25 publikuotas Valdo Rutkūno rašinys „[Studentų ramuva kelia Lietuvą](#)“.